

Can Misser

Sant Vicenç de Montalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Raval Font Mitjana
Emplaçament Al nord del terme municipal.

Coordenades:

Latitud: 41.584590627914
Longitud: 2.5011179987047
UTM Est (X): 458416
UTM Nord (Y): 4603776

Classificació

Número de fitxa 08264 - 12
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Normes complementàries i subsidiàries de planejament de Sant Vicenç de Montalt
Data aprovació: dc., 12/02/1986 - 12:00
Número inventari IPA, núm. 9046
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08264A01200001QU
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 20/09/2024 - 12:26

Descripció

El mas Misser, documentat des del segle XVI, s'ha convertit en una masia senyorial que ha sofert transformacions arquitectòniques, les més importants de les quals, han deixat traça en l'aspecte actual. Sobretot entre els segles XVIII i XIX i la més recent del segle XXI.

L'edifici és de planta rectangular, de planta baixa i dos pisos. La coberta és a quatre aigües, reformada molt recentment, amb un campanar de cadireta a la part central i acabada en ràfec prominent. La façana principal, decorada amb esgrafiats, s'estructura a partir de tres eixos de verticalitat definits per les obertures. A la planta baixa destaca el portal rodó dovellat, a l'eix central, amb la data de 1797 gravada a la dovella central; una entrada secundària a l'eix dret, i una finestra a l'eix esquerre. A la planta pis hi trobem tres balcons amb llosana de pedra i barana de ferro. A la segona planta hi destaca un gran finestral de factura moderna que substitueix una galeria d'arcades de mig punt, com es pot veure en una de les fotografies realitzada per Montse Viader, l'any 1985. Totes les obertures de la façana estan remarcades pels esgrafiats. Un dels esgrafiats que es veu en aquesta fotografia, un sol, s'ha perdut en la reforma moderna. El vestíbul d'entrada, dona accés a dos salons i a un pis superior —per una escala de pedra massissa de Montjuïc—, i a un celler.

Al segle XIX s'hi afegiren uns cossos laterals a la planta baixa, amb arcades neoclàssiques i elements de delimitació del jardí, glorieta, safareig, etc., que s'avenen perfectament amb la construcció original.

Observacions:

Alguna font indica que la casa es va cedir al Consolat d'Argentina i que, com en altres seus diplomàtiques o consulars, els propietaris van seguir vivint dins la finca (Sellarés, 2022).

Història

Com diu Jordi Sellarés (2022), la rellevància de can Misser està vinculada a la figura de Carme Martí Riera, que avui seria una dona de referència perquè va ser, al seu temps, una empresària pionera. Va idear un mètode de costura amb plantilles en paper, com els retallables de les nines, que s'adapta a les formes de qualsevol persona. Aquesta va ser la seva genialitat. Una idea senzilla, que ningú abans havia tingut, la va fer destacar i triomfar com a empresària.

L'any 1896 funda a Barcelona l'Institut de Tall i Confecció Sistema Martí, que dirigeix i fa prosperar. Aviat obre acadèmies similars a la resta d'Espanya i a l'Amèrica Llatina, on hi desenvolupa el conegut Sistema Martí. A Sant Vicenç de Montalt, en una dependència de la rectoria coneguda com "el cosidor", ensenya el Sistema Martí. Una de les alumnes destacades va ser Soledad Brunet i Paituví, germana de l'alcalde Josep Brunet.

L'any 1940, Carme Martí va escriure una història de la moda, des de l'època de l'antic Egipte fins llavors, que es titula *El traje histórico femenino*. La va ajudar la seva filla, Teresa Missé i Martí. Aquesta història, il·lustrada, es pot consultar a la Biblioteca *La Muntala* de Sant Vicenç de Montalt.

L'interès de Carme Martí per les raons comercials, les marques i les denominacions d'origen va fer que fos una de les persones que va promoure el canvi de nom del municipi, el 1935. En aquell moment es deia San Vicenç de Llanvaneres, i es podia confondre fàcilment amb Sant Andreu de Llanvaneres; per això es va substituir l'última part del topònim per "de Montalt".

Bibliografia

CAMPOY, Josep Lluís i BOBA, Assumpta (2009). *Catàleg de protecció de béns i paisatges del Pla d'Ordenació Urbanística municipal de Sant Vicenç de Montalt*. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt. Document no vigent.

PÉREZ I FERNÁNDEZ, German i MEDINA ESPIGARES, Gabriel (2023). *Document d'aprovació inicial del Pla d'Ordenació Urbanística municipal de sant Vicenç de Montalt. Document 5: Catàleg de béns protegits*. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt. Document no aprovat.

SAIZ i XIQUÉS, Carles (2001). *Sant Vicenç de Montalt. El creixement urbanístic d'una població a cavall dels segles. De la formació del nucli a l'expansió cap el litoral*. Beca d'investigació de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt. Treball inèdit.

SELLARÉS SERRA, Jordi (2022). can Missé; dins CAÑO, Antònia [coord.]. 5 cases amb història. Sant Vicenç de Montalt. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt; pp. 22-27.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

